

“En la tornada del play-off, no teníem res a perdre”

“El Girona tenia una mica aquesta por de perdre el resultat (1-2) i nosaltres no”

“Serà difícil, la igualtat és màxima”

Santi Comesaña fa un control davant Ferreira Carrasco al Wanda Metropolitano EFE.

Santi Comesaña (Vigo, 1996) és un dels puntals del Rayo Vallecano d'Andoni Iraola. Ja ho va ser el curs passat, en què l'equip va assolir l'ascens imposant-se en la final del play-off al Girona, i també ho és aquest a primera divisió. Avui torna a Montilivi.

S'esperaven estar a aquestes altures a dos punts de la Champions? Òbviament no. Un equip que acaba de pujar no espera lluitar per Europa el primer any. Tal com està la cosa tenim possibilitats, però nosaltres tenim al cap fer els 40 punts, certificar la permanència i, després, si podem lluitar per entrar a Europa, perfecte. Però no tenim res fet, no hem fet res encara. Son una de les sensacions del campionat i juguen com ho feien el curs passat a segona. Al final s'ha mantingut el bloc de segona a primera. Ens coneixem tots, també al mister, sabem el què vol i ens està sortint tot bé i esperem seguir així. Què tal és Iraola? És un tècnic que explica les coses clares. Sap el què vol que fem i ens ho plasma molt bé. Ens ensenya perfectament el què vol i l'equip està còmode

amb la seva idea. Quan l'equip surt sabent perfectament el què ha de fer, tot és més fàcil. Vostè és indiscutible. Com se sent? Per ara estic jugant molts minuts, també l'any passat i em sento còmode. Tan de bo que pugui seguir així, però sino doncs ho farà un altre company. El més important ara mateix és l'equip i que podem seguir allà a dalt. Quina importància donen a la copa? És una competició super il·lusionant. Jugar en un torneig més del KO, amb possibilitats per als equips més petits, és molt més atractiu per a tots els que no són el Barça, el Madrid, l'Atlético, el Sevilla, etc. L'any passat vam fer un bon paper, fa dos anys també i aquest esperem continuar en la copa perquè ens fa il·lusió. Ara s'enfronten al Girona, el seu rival en la final del 'play-off' del curs passat. Parlem-ne una mica. Quin regust els va quedar en l'anada que van perdre 1-2? Ens va quedar la sensació d'haver fet les coses bé però de no guanyar. Passa molts cops en el futbol. Pots jugar molt bé i hi ha partits en què no es reflecteix el resultat. En aquell partit a casa mereixíem més, almenys no perdre. Després, a la tornada ells tenien més a perdre perquè anaven amb aquell resultat a favor i nosaltres, al revés, teníem molt a guanyar i poc a perdre. I ens va sortir bé la jugada, vam guanyar i vam passar l'eliminàtoria que ara ens permet ser a primera. Com van preparar la tornada? Em diu que tenien poc a perdre. A les semifinals contra el Leganés, a l'anada vam guanyar 3-0 a casa. Un resultat molt ampli, que et fa pensar que fent les coses bé no se t'escapà en la tornada, però vam anar a Leganés i vam tenir en algun moment sensació de por. Va començar el partit i ens van marcar gol i vam tenir sensació de por dins de l'equip; ens miràvem els uns els altres i hi havia por perquè tens un resultat tan bo que ho tens tot a perdre i res a guanyar perquè ja ho tens guanyat, entre cometes. Al final, ens va sortir bé, els vam poder aguantar i al final vam acabar guanyant 1-2. Vam jugar una mica amb això el dia del Girona. El factor mental. El Girona va venir a Vallecas, va guanyar i va marxar amb un resultat d'1-2 molt favorable per jugar la tornada a casa. I vam jugar una mica amb això. Ells tenien una mica aquesta por de perdre aquest resultat, nosaltres no teníem cap mena de por perquè pensàvem "si no els marquem dos gols, ja estem fora", i vam anar sense complexes ni res a perdre. Va sortir bé perquè vam jugar sense cap mena de por. Jo crec

que ells van tenir una mica aquesta por i, a part, que al Girona els últims anys al play-off li han passat coses no gaire bones i al final jugues amb el factor mental que ens va ajudar a passar. Ara com el veu, el Girona? El veig molt bé. Van començar malament, però ara tenen una dinàmica boníssima. Els hem analitzat en vídeo, hem mirat com juguen, les juguen totes. Tenen Michel a la banqueta, a qui conec del Rayo, i sé que és un gran entrenador i té un gran equip. Al final crec que és un bloc semblant al de l'any passat que va fer play-off. Serà difícil. Quin partit preveu? Igualat. Fa mesos estàvem jugant, pràcticament, el mateix equip nostre contra el mateix seu per pujar. Per tant, la igualtat és màxima. Que nosaltres estiguem a primera i ells a segona és el canvi que hi ha, aquests mesos que potser ens han donat una mica més de ritme a nosaltres per ser a primera i ja està. És pràcticament el mateix partit i serà igual de difícil.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.lesportiudecatalunya.cat/girona/article/2085810-en-la-tornada-del-play-off-no-teniem-res-a-perdre.html>